

er i praktiff Henseende stor Forskjel paa Kommunerens Formue- og Leilighedsafkat og saa paa en Indkomstskat som Statskat. Alle de Betænklichkeiten, jeg før nævnte mod Indkomstskatten, falde for en Del — ikke fuldkomment, men for en Del — bort ved Formue- og Leilighedsafkatten, thi det Egen-dommelige ved Formue- og Leilighedsafkatten, saaledes som den anvendes omkring i de mindre Skattekrebde er, at Skatteansætterne og Skatteyderne alle kjende hinanden indenfor den hele Kreds, hvoraf Skattebøbet skal udredes, og da den Enes Interesser staa i Modfætning til den Andens, og Kontrolen med den enkelte Persons Indtægt og virkelige Skatteevne kan gjøres, fordi de, der fordele Skattebøbet, kjende Forholdene og have Sammenligningspunkter i alle de øvrige Skatteydere at holde sig til, saa kan en Fordeling af Skattebøbet efter Skatteevnen foretages efter et nogenlunde paalideligt Skjøn. Ved Formue- og Leilighedsafkat, saaledes som den bruges som Kommunalafkat, har man saaledes indenfor Kommunen de nødvendige Sammenligningspunkter for at kunne bedømme den ene Mand's Skatteevne i Forhold til den andens, og man faar derved en ensartet Maalestof for Skatteevnen hos samtlige Beboere i Kommunen; men dette mangler vi netop ved Statens Indkomstskat. Selv om denne fordeles paa samtlige Beboere i en Kommune efter en nogenlunde ensartet Maalestof for deres Skatteevne, saa maa vi huske paa, at der hele Landet over er forskellige Maalestoffer i de forskellige Kommuner, og at derved fremkommer en stor Ulighed i Skattens Fordeling. Derfor kan man ikke bruge Leilighedsmomentet saaledes i Statskatter, som man kan bruge det i Kommunefatter, og det gjør efter min Formening den store Forskjel mellem Formue- og Leilighedsafkatten i Kommunen og Indkomstskatten som Statskat. Men kunde man anvende Formue- og Leilighedsafkat som Statskat paa samme Maade, som den anvendes til Kommunefatter, saa vilde en stor Del af mine Betænklichkeiten falde bort.

V. Solm: Man kan høre, at det ærede Medlem ikke har været Skattekommissær, thi i saa Fald vilde han vide, at Skattekommissionerne over hele Landet gaa frem efter de samme Regler. Hvis man vilde opholde sig ved, hvad det ærede Medlem sagde saavel i sit første som i sit sidste Foredrag, vilde det neppe være umuligt at paavise ikke saa faa Modsigelser; men jeg tror, man kan lade dem ligge. Jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i, at en hel Del af den Diskussion, som føres her i Dag, er til liden Nytte, og at — for at bruge hans egne Ord — Resultatet bliver det samme, enten den var ført eller ikke. Jeg veed nu ikke, om den ærede Forslagsstiller mente, at vi i Nar komme til samme Resultat, hvortil vi pleie at komme med Hensyn til denne Sag, nemlig at Forslaget bringes frem; og at det dernæst

gaar over til et Udvalg, hvor man lader det ligge. Jeg har en Frygt for, at dette atter vil blive Resultatet, med mindre man vil gaa ind paa en virkelig Drøftelse af hele Loldspørgsmaalet. Jeg er enig med den ærede Forslagsstiller i, at Krigsskattoldloven i sin Tid kun blev betragtet som en midlertidig Foranstaltning; men nu have vi havt den i en halv Snes Nar, og naar man nu skulde gaa ind paa en partiel Forandring i Loldloven, tror jeg ikke, at netop de Punkter, som den ærede Forslagsstiller har fremdraget, ere de heldigste; man kan godt opgaae Lolden paa ikke saa Voster uden at komme til et saadant finansielt Resultat. Dette er den ene Side af Sagen; men en anden Side er den, at man, hvis man skal gaa ind paa partielle Forandringer af Loldloven, ogsaa absolut maa tage fat paa Bestyttelsen, og der er i den Henseende de Punkter, hvorpaa man efter min Mening kan opnaa et større Resultat end ved det Forslag, som er fremkommet fra den ærede Forslagsstiller. Jeg er imidlertid enig med ham i hans Betragtninger over Krigsskattoldloven i dens Almindelighed; men hvis man skal gaa ud paa Andet end paa en Henviisning af Sagen til et Udvalg, tror jeg, at ethvert af Thingets ærede Medlemmer maa stille sig det klart, hvorledes de forskellige Opfattelser ere om selve Loldspørgsmaalet, og om man, saaledes som jeg nævnte, skal gaa ind paa en partiel Loldlov, eller om man skal lade dette Stof ligge, indtil man tager hele Loldloven under Overveielse. Det er det Spørgsmaal, der foreligger nu, og derfor vil jeg stemme baade for Sagens Overgang til 2den Behandling og for dens Henviisning til et Udvalg. Hvis dette Spørgsmaal ikke laa bagved, skal jeg ikke negte, at jeg tror, at man lige saa godt kunde stemme imod Overgangen som for at henvise Sagen til et Udvalg og at begrave den der. Det er altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke skal gaa ind paa en partiel Forandring af Loldloven, der, som sagt, medfører, at jeg stemmer for Sagens Overgang til 2den Behandling, idet jeg tror, det er rigtigt at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveielse.

Th. Kruse: Der falder en Uttring fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som berøgede mig til at begjære Ordet; men først maa jeg dog gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Jeg har før tilladt mig at henpege paa, at dette ærede Medlem er rask til at udkaste Paastande; men jeg maa rigtignok tilstaa, at navnlig Begyndelsen af hans sidste Foredrag i Dag for mig var en fuldstændig Mølle. Det ærede Medlem mente, at han var enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) med Hensyn til det Maal, denne tilstræbte, og han mente, at det egentlig ikke var Hensigten at faae Noget ud af det foreliggende Lovforslag, men kun at berede Veien for et frem-